

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Plămădeală Ghenadie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Pretula Carolina-Calera în numele inculpatului Cazacu Nicolae, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 24 mai 2021 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Cazacu Nicolae Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 29.09.2020 - 24.05.2021;
2. Instanța de apel: 21.06.2021 - 14.09.2021;
3. Instanța de recurs ordinar: 09.12.2021 - 26.01.2022.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 24 mai 2021, Cazacu Nicolae a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin.(1) Cod penal, și în baza acestui articol i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Cazacu Nicolae, în contul statului cheltuielile judiciare în mărime de 13538 (treisprezece mii cinci sute treizeci și opt) lei.

S-a respins solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Cazacu Nicolae a sumei de 25,70 lei sub formă de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a se pronunța instanța de fond a reținut că, Cazacu Nicolae, la 01 iulie 2020, aproximativ la ora 23:00 min, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind survenirea acestora, din motive de gelozie, aflându-se la domiciliul cet. Xxxxx din raionul Strășeni, s. Gălești, în urma unui conflict iscat cu cet. Covtuneac Igor, l-a apucat de gât, după care i-a aplicat acestuia trei lovituri cu cuțitul în regiunea abdomenului și a toracelui.

Conform raportului de expertiză nr. 202031D093 din 16.07.2020, la cet. Covtuneac Igor a fost constatată plagă tăiată-înțepată a abdomenului, penetrantă, cu lezarea intestinului, hemoragie internă, două plăgi tăiate, oarbe a hemitoracelui stâng, care s-au format sub acțiunea traumatică a unui corp ascuțit-tăietor, ca urmare a 3 lovituri, care prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămări corporale grave.

Acțiunile lui Cazacu Nicolae au fost calificate de acuzatorul de stat în temeiul art. 151 alin. (1) Cod penal - *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel, avocatul Pretula Carolina-Calera în numele inculpatului Cazacu Nicolae, prin care a solicitat admiterea apelului, cu casarea totală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri.

3.1. În motivarea cererii de apel avocatul a invocat faptul că, nu este de acord cu sentința de condamnare pronunțată considerând că pedeapsă ce a fost aleasă este una prea aspră în raport cu circumstanțele în care s-au produs evenimentele.

Hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, mai cu seamă în partea ce ține de individualizarea pedepsei penale pentru condamnat și soluționării chestiunii dacă pedeapsa penală stabilită trebuie să fie executată real.

Avocatul a menționat că sentința, este una incompletă, deoarece nu oferă răspuns la toate motivele importante invocate în sprijinul apărării, iar nemotivarea unei hotărâri judecătorești încalcă dreptul părților la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. 1) CEDO.

Totodată, apelantul a considerat că, în speță instanța nu a răspuns în nici un fel argumentelor părții apărării, în care aceasta face referire la faptul că:

- nu a acționat cu intenție directă, deoarece nu s-a aflat la domiciliul cet. Xxxxx din raionul Strășeni, s. Gălești și nu a participat la nici un conflict la 01.07.2020, deoarece era în altă localitate cu prietenii săi;

- nu și-a recunoscut vinovăția, deoarece este nevinovat și nu a comis fapta infracțională;

- nu s-a luat în considerare faptul, că Cazacu Nicolae în acea zi el nu a fost în oșpeție la Xxxxx și nu a lovit cu cuțitul în Igor Covtuneac, leziunile victimei au survenit din alt motiv. Martorul Xxxxx cât și martorul Cuturov Ecaterina, precum și partea vătămată Igor Covtuneac, confirmă contrar adevărului, precum, că ultimul a fost lovit de către Cazacu Nicolae. Ei sânt în relații foarte bune de mult timp și de aceea vor susține aceeași declarație;

- din declarațiile martorilor se conturează o influențare directă a organului de urmărire penală;

Avocatul a considerat că măsura de pedeapsă este una prea aspră, Cazacu Nicolae nu este vinovat în ceea ce i se impută, nu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii, deoarece nu s-a aflat în oșpeție la Xxxxx și nu a lovit cu cuțitul în

Covtuneac Igor. Vinovăția inculpatului nu a fost probată și astfel nu poate fi recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Pretula Carolina-Calera în numele inculpatului Cazacu Nicolae și menținută fără modificări sentința Judecătorei Strășeni, sediul Central din 24 mai 2021.

4.1. În motivarea soluției date, instanța de apel a concluzionat că lipsesc careva dubii sau bănuiele care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului Cazacu Nicolae, în comiterea faptelor incriminate, astfel că la acest capitol se rețin drept declarative argumentele atât ale inculpatului, cât și ale apărătorului acestuia cu referire la faptul că învinuirea este formală și nu este confirmată prin probe.

Audiind opiniile participanților la proces și cercetând suplimentar probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de propria convingere, instanța de apel a conchis că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt, acțiunile inculpatului Cazacu Nicolae, just încadrându-le în dispoziția de art.151 alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi: „*vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață*”.

Cu referire la motivele invocate de apelant, precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpatului Cazacu Nicolae, or, acesta urma să fie achitat de sub învinuirea adusă, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale.

Instanța de apel a considerat că aceste afirmații ale inculpatului reprezintă opinia subiectivă a părții apărării or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției inculpatului pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le-a însușit, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în Cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs.

Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel a determinat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului Nicolae Cazacu în comiterea infracțiunii pentru care a fost deferit justiției.

Instanța de apel a menționat că necătând la faptul că inculpatul nu a recunoscut vinovăția sa în comiterea infracțiunii incriminate, săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel și anume: declarațiile părții vătămate Covtuneac Igor; martorului Xxxxx; martorului Cuturov Ecaterina; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 02.07.2020, în urma căruia, la locul săvârșirii infracțiunii, casa și terenul aferent ce aparțin cet. Xxxxx, au fost depistate și ridicate: un cuțit cu dimensiunea de 11.5cm x 1.6 cm cu inscripția „Stainless” de culoare sură, o perdea din textil cu pete de culoare cenușie, o pereche de șlapi negri cu pete de culoare cenușie, (f.d. 19-25); raportul de expertiză judiciară nr. 202031D093 din 16.07.2020, potrivit căruia la cet. Covtuneac Igor a fost constatată plagă tăiată-înțepată a abdomenului, penetrantă, cu lezarea intestinului, hemoragie internă, două plăgi tăiate, oarbe a hemitoracelui stâng, care s-au format sub acțiunea traumatică a unui corp ascuțit-tăietor, ca urmare a 3 lovituri, care prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămări corporale grave, (f.d. 53); raportul de expertiză judiciară nr. 202005O0294 din 18.08.2020, potrivit căruia sângele părții-vătămate Covtuneac Igor și sângele bănuțului Cazacu Nicolae este unigrup în sistemul AB0 și se referă la grupa Balfa (BIII). În spălătura din petele examinate de culoare cafeniu-surie de pe lama cuțitului de bucătărie, în fragmentele din petele brune de pe perdea și în spălăturile din petele brune de pe o pereche de șlapi, ridicate de la domiciliul cet. Xxxxx, a fost depistat sânge de origine umană. Sângele depistat a provenit de la persoana (persoanele) cu grupa de sânge Balfa (BIII), ce nu exclude, în cazul dat, provenirea sângelui depistat de la victima Covtuneac Igor. Totodată, nu se exclude provenirea sau un adaos de sânge în aceste pete și de la bănuțului Cazacu Nicolae, dacă în momentul infracțiunii acesta a avut careva leziuni cu hemoragie externă (f.d. 60-63); procesul-verbal de constatare a stării de ebrietate din 02.07.2020, prin care s-a constatat că la 02.07.2020, la ora 02:55 min, în urma testării alcooscopice cu alcotesterul Drager Alcotest 8510 a cet. Cazacu Nicolae, la acesta s-a depistat 0.65 mg/l de alcool în aerul expirat. (f.d. 67-68).

Instanța de apel, analizând declarațiile părții vătămate, martorilor a considerat că acestea sunt veridice, relatează adevărul, sunt consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului, care coroborează cu probele materiale scrise cercetate în ședința de judecată.

În acest context nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art.66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Instanța de apel a menționat că în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Cazacu Nicolae, inclusiv vinovăția acestuia, iar argumentele apelantului, precum că fapta nu a fost comisă de către inculpatul Cazacu Nicolae, sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, inclusiv declarațiilor părții vătămate și ale martorilor Xxxxx și Cuturov Ecaterina.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate de către partea apărării, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, apelul, în situația respectivă, este declarativ și contravine faptelor cauzei, stabilite și expuse exhaustiv, și analizate corespunzător de către instanța de apel, conform art.414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Consecvent, instanța de apel a menționat că reiterarea de către instanța de apel a alegațiilor instanței de fond în partea contestată de către apelant, în contextul expus, este inoportună or, instanța de apel le-a considerat legale și întemeiate.

Totodată, instanța de apel a atestat că argumentele invocate de apelant referitor la achitarea inculpatului, pe motiv că probele administrate în cauză nu dovedesc vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate, constituie în sine un dezacord cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar.

Referitor la învinuirea înaintată inculpatului Nicolae Cazacu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a remarcat că, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, aceasta fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat faptul că, concluziile primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită în cadrul procesului penal, astfel faptele acestuia, reținute prin sentință, întrunesc elementele infracțiunilor imputate.

De asemenea, instanța de apel a menționat că nu are temei de a interveni în sentința instanței de fond nici în partea stabilirii pedepsei inculpatului Cazacu Nicolae or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului, s-a ținut cont

de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, acestuia aplicându-i-se o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Așadar, la adoptarea sentinței și anume la individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a notat că instanța de fond a respectat prevederile art. 96, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală.

Astfel, privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La verificarea corectitudinii stabilirii și individualizării pedepsei față de Cazacu Nicolae, instanța de apel a reținut gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria celor grave prin prisma art. 16 Cod penal, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, personalitatea celui vinovat, care se caracterizează negativ, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La caz, instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, este de acord cu concluzia primei instanțe că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate.

Instanța de apel a remarcat faptul că, la individualizarea pedepsei, prima instanță a ținut cont de cele trei principii care stau la baza individualizării pedepsei, sancțiunea aplicată inculpatului Cazacu Nicolae, fiind legală, echitabilă și individualizată.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești declară recurs ordinar avocatul Pretula Carolina-Calera în numele inculpatului, prin care fără a indica vreun temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor atacate, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Cazacu Nicolae să fie recunoscut nevinovat.

În motivarea cererii de recurs avocatul a indicat următoarele motive:

- constatarea instanței de apel dată în partea descriptivă a deciziei este una contradictorie și contravine cu soluția din partea rezolutivă a deciziei contestate;

- avocatul consideră că hotărârile judecătorești inferioare sunt incomplete, deoarece nu oferă răspuns la toate motivele importante invocate în sprijinul apărării, iar nemotivarea unei hotărâri judecătorești încalcă dreptul părților la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. 1 CEDO.

6. Pe marginea recursului procurorul a depus referință prin care a solicitat inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale. Procurorul a menționat că judecând cauza, instanța de apel și-a motivat corect soluția, bazându-se pe cumulul de probe administrate la cauza penală, examinate și cercetate în prima instanță, cercetate suplimentar și verificate în instanța de apel, apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, ceea ce denotă faptul, că instanța în cazul dat, just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și, corespunzător, corect a stabilit vinovăția inculpatului Cazacu Nicolae în baza art. 151 alin. (1) Cod penal.

7. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.*

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art.422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului ordinar declarat de avocatul Pretula Carolina-Carelia în numele inculpatului se constată că acesta, nu invocă nici un temei de casare din cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă solicită să fie achitat inculpatul Cazacu Nicolae, întrucât în opinia lui acesta este nevinovat.

Verificând materialele dosarului, în raport cu criticele invocate de recurent în recursul declarat, Colegiul penal ajunge la concluzia că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Cazacu Nicolae de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.151 alin. (1) Cod penal să fie una legală și întemeiată, care se menține și de instanța de recurs.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate. Prin urmare, Colegiul penal conchide că criticile recurentului nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la

examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală.

În continuare, revenind la conținutul recursului declarat, Colegiul penal reține că, autorul acestuia consideră că, instanța de apel, a tras o concluzie greșită în ce privește condamnarea inculpatului Cazacu Nicolae în baza art.151 alin. (1) Cod penal.

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, care ar fi erorile de drept și esența circumstanțelor că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (pct. 5. din decizie).

Rezultă, că recursul menționat nu este motivat, argumentele fiind expuse la general, fiind făcute trimiteri la un șir de articole din Codul de procedură penală, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeieri neargumentate legal de recurent.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al apărării, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (pct. 5 din decizie), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, relevă în mod concludent că prima instanță și instanța de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate - Covtuneac Igor și a martorilor Xxxxx și Cuturov Ecaterina, concluziei raportului de expertiză judiciară nr. 202031D093 din 16.07.2020, care arată că la Covtuneac Igor s-a constatat plagă tăiată înțepată a abdomenului, penetrantă, cu lezarea intestinului, hemoragie internă, două plăgi tăiate, oarbe a hemitoracelui stâng, care s-au format sub acțiunea traumatică a unui corp ascuțit-tăietor, ca urmare a 3 lovituri, care prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămări corporale grave, raportului de expertiză judiciară nr.202005O0294 din 18.08.2020, procesul-verbal de constatare a stării de ebrietate din 02.07.2020, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor,

instanțele indicând motivele pentru care au respins dovezile și versiunile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (1) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, deci instanțele încadrând juridic corect fapta săvârșită.

Astfel, argumentele invocate de recurent referitor la nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, sânt neîntemeiate și se resping, deoarece atât instanța de fond, cât și instanța de apel au motivat condamnarea inculpatului Cazacu Nicolae prin faptul, că învinuirea a prezentat suficiente probe care cu certitudine dovedesc vinovăția acestuia de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

Colegiul penal constată că afirmațiile recurentului, precum că instanțele de fond inferioare incorect au apreciat probele cauzei punându-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece, ca probe, acestea sânt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțele de fond conform legislației în vigoare.

Instanța de recurs ordinar apreciază că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept.

Din alt punct de vedere, Colegiul face trimitere la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art.6§1 al Convenției (a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependentă de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. Or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art.6 din Convenție (a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010).

Colegiul penal nu acceptă nici motivele invocate în recursul ordinar cu privire la încălcarea prevederilor art.6, 7 CEDO cu referire la ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, considerându-le declarative, cauzele CEDO enumerate de către recurent fiind irelevante pentru speța dată, decizia instanței de apel fiind corect motivată.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură

penală, iar criticele invocate de avocat în cererea de recurs, nu și-au găsit confirmarea.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Pretula Carolina-Caleria în numele inculpatului Cazacu Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Cazacu Nicolae Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **24 februarie 2022.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie